

Początek nauczania Jezusa (Mt. 4:12-17)

Kiedy Jezus usłyszał, że Jan został uwięziony, przeniósł się do Galilei. Czy domyślacie się o jakiego Jana chodzi w tym wersecie? Mowa jest o Janie Chrzcicielu, który został aresztowany bo miał odwagę potępić cesarza Heroda za obcowanie z żoną własnego brata. Dowiadujemy się o tym w dalszej części ewangelii Mateusza:

“Albowiem Herod pojmał Jana, zakuł w kajdany i wtrącił do więzienia dla Herodiany, żony Filipa, brata swego.” Mt. 14:3

Spójrzcie na mapę, która pokazuje nam gdzie znajduje się Galilea. Izraelici podzieleni byli na dwanaście plemion – dwa z nich to znajdujące się w Galilei plemiona Zebulona i Naftalego. O ludziach z tych plemion pisze prorok Izajasz:

“Lud, pogrążony w mroku, ujrział światłość wielką, i tym, którzy siedzieli w krainie i cieniu śmierci, rozbłysła jasność.” Mt. 4:16

Bezbożnikom i poganom ukazuje się światłość tego świata. Pan Jezus, który jest światłością, wypełnia proroctwo otwierając zaślepione oczy ludu i wyprowadza z mroku. W liście do Efezjan czytamy:

“Wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano: Obudź się który śpisz, I powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus.” Ef. 5:14

Wszyscy, którym jaśnieje Chrystus, mają żywot wieczny i nie umrą na wieki.

“Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki.” J. 11:25-26

W kolejnym wersecie odnajdujemy esencję nauki Jezusa.

“Odtąd począł Jezus kazać i mówić: **Upamiętajcie się**, przybliżyło się bowiem Królestwo Niebios.” Mt. 4:17

Czy pamiętacie kto przed Panem Jezusem nauczał o upamiętaniu? Jan Chrzciciel głosił chrzest na odpuszczenie grzechów.

“I przeszedł całą krainę nadjordańską, głosząc chrzest upamiętania na odpuszczenie grzechów.” Łk. 3:3

“Wydawajcie więc owoce godne upamiętania.” Łk. 3:8

Skoro Pan Jezus naucza także o upamiętaniu, musi to być ważna nauka! Przypomnijmy sobie zatem czym jest upamiętanie.

“Albowiem smutek, który jest według Boga, sprawia upamiętanie ku zbawieniu i nikt go nie żałuje; smutek zaś światowy sprawia śmierć.” 2 Kor. 7:10

Upamiętanie, jest szczerym żalem i smutkiem do którego przyznajemy się przed Wszechmogącym Bogiem, że zgrzeszyliśmy, grzeszymy i jesteśmy grzesznikami. Wyznanie tego przed naszym Stwórcą prowadzi do upamiętania, ono zaś ku zbawieniu przez jedyne Syna Jezusa Chrystusa. Skruszmy serca nasze przed Bogiem, a On nas pocieszy, usprawiedliwi i uwielbi.